3

Fo

PETRI ANGELII BARGAEI

De Aucupio Liber primus

AD

FRANCISCVM MEDICEM

Florent. & Senens. Principem.

EIVSDEM ELEGIA DE RADAGASI

Et Getarum cæde ad vrbem Florentiam.

AD COSMVM MEDICEM FLORENT.

ET SENENS. DVCEM.

FLORENTIAE

Apud Iuntas. M D L X V I.

CON LICENTIA ET PRIVILEGIO.

AD
FRANCISCVM MEDICEM
FLORENT. ET SENENS.
PRINCIPEM.

Roles inclyta maximi parentis
Francisce, en tibi candidum libellum
Offert Angelius, catus sagaxq;
Auceps perpetuæ bonæq; famæ:
Doctorum cupidas qui inescat aures
Concentu vario, nimisq; dulci.
Hic idem rapido tuum volatu
Mox nomen feret ora per virorum.
At tu, quem Itala suspicit iuuentus,
Te dignum aucupium, nouamq; laudem
Pro tua egregia benignitate
Noli spernere, nec putare parui.

Marius Columna

FRANCISCO MEDICI FLORENTINOR. ET SENENS. PRINCIPI.

Petrus Angelius Bargæus S.P.D.

T si hominis eſſe videatur minimè grauis ea in lucem edere, FRANCISCE MEDICES Princeps potentiſsime, quę nondum abſoluta ſunt: ego tamen nihil veritus huiuſmodi de me opinionem hunc primum librum de AVCVPIO diuulgari, & in mãus hominum peruenire facillimè ſum paſſus. quód cum á me quatuor ſcripti ſint, vnus hîc imprudenti exciderit, & à multis deſcriptus cum fuerit, lacer propemodum ac plurimis in locis peſsimè affectus circumferatur. itaq; ne illi, quibus noſtra hæc ingrata eſſe non ſolent, ab eo ipſo libro legendo deterreantur, né ue ab inuidis ac maleuolis aliena errata mihi fortaſſe tribuantur, ſtatui leuius videri poſſe à nobis peccatum fuiſſe, ſi nominis & gloriæ nimium cupidi iudicaremur: quám ſi quid noſtrum in aliorum manibus eſſe pateremur multis quaſi vulneribus ac cicatricibus deformatum. Quanquam ad hoc etiã nos illud impulit, quód et corám

& per literas ab amicissimis admoniti sæpe iã sumus, non deesse, qui sibi laborem hunc nostrum propemodum vendicarent, et in eo plagii crimen nihil pertimescerent. Sed ego me leuitatis nomine suspectum in eo esse non moleste feram, ex quo aliquam fieri posse significationem videam, nos quasi quadam voti religione obstrictos in studiis literarum multos iam annos ita uersari, ut quicquid aut scribimus, aut meditamur, aut molimur, id uel in patris tui laudibus lectissimi herois, uel in tui nominis celebratione totum collocemus. atq; hac quidem in re si quibus forte uidebimur intemperantes, ii nos excusare poterũt, quód existimemus haud omnino ex animo illum amare, qui amorem, obseruantiam, ac pietatem erga aliquem suam; cuius caussa omnia se debere intelligit, certis finibus circumscribit. Vale igitur Princeps potentissime, nosq; ea animi istius tui regii propensione, qua cepisti diligere ac tueri pergito.

PETRI ANGELII BARGÆI AD FRANCISCVM MEDICEM FLOREN. ET SENENS. PRINCIPEM.

De Aucupio liber primus.

HINC quibus insidijs auceps instructus & armis
Decipiat volucres: quæ pascua quæq; secutæ
Mixtæ alijs cœtus celebrent, solæue vagentur:
Quantus et accipitrum generi labor instet habendo;
Præcipere, ac tantas aperire nepotibus artes
Incipiam: nostris propior si fauerit orsis
Cynthius, & quæ me nuper comitata per altas
Syluarum latebras, & iniquo tramite montes,
Cantantem patrijs Erato deduxit ab oris;
Et reducem flauas culti prope Tybridis vndas
Constituit medio in latio; viridemq; coronam
Intextam ex ederis simul & Parnaside lauro
Passa est tum demum lætæ circundare fronti.
Hanc ego si cura insomni assiduoq; labore

Partam iure tuli; si nunc quoq; dignus eandem
Ipse idem repeto: Vos o præsentia ruris
Numina, quæ sedes auium dulcesq; recessus
Nouistis, vestrosq; vnà cecinistis amores
Panes, & humentis Nymphæ telluris alumnæ,
Dum nemus & varijs resonat concentibus æther,
Et rapido inuitat decedere sylua calori,
Ferte iterum nunc Panes opem, Nymphæq; puellæ.
Et me per scopulos inflexaq; littora ponti,
Perq; amnes ripasq; & stagna herbosa vagantem
Sistite, vbi aerij prærupto in vertice montis
Arduus apprendam manibus quas fulua Deorum
Regis habet cautes; vel quas genus acre volantum
Præcelsas rupes insedit Apollinis ales.
Tuq; adeò o iuuenum princeps decus, o noua gentis
Spes columenq; tuæ, Tusci cui debita regni
Sceptra & cunctarum rerum concessit habenas
Ante suos quàm fatales compleuerit annos
Longæuus Genitor Diuumq; reuiserit oras
Huc ades o FRANCISCE, meis bonus annue ceptis.
Non ego nunc primum, quà vatum incedere nullus
Est ausus, nulla vsquam extant vestigia, nulli
Ingressus aditusq; patent; immo omnia clausa,
Omnia sunt obstructa, & sentibus obsita densis,
Ire paro, suetus duras multo ante salebras,
Exuperare, iterum ignotos recludere calles
Aggredior

Aggredior, cursumq́ nouo contendere campo.
Et, modo conanti tam pulchra atq́ ardua præsens
Tute mihi affueris, magnosq́ aspexeris ausus,
Ingentem sternam ipse viam, cædam obuia ferro
Septaq́ & impexis obstantia robora truncis.
Nec me suscepti vis vlla immensa laboris,
Quæq́ nouis animum verborum in rebus egestas
Angit, & obscuris præclara inuenta tenebris
Sæpe tegit, turpi victum formidine franget,
Dulcis vt expertem laudis traducere vitam,
Quæ mihi restat adhuc ignaua per otia malim.
Ergo age, & Aonio quos nunc dictamus in antro,
Da faciles numeris aures: forte hic quoq́ præter
Gesta manu, veterumq́ tibi decora inclyta patrum,
Inuenies partam ventura in sæcula famam.
Principio volucrum varia est natura ferarum.
Nanq́ locis alijs aliæ diuersa sequuntur
Pabula, nec nidos vnis in sedibus omnes
Et stabiles posuere domos: campestria partim
Culta tenent, pinguesq́ legunt iactata per agros
Semina, & arentes segetum populantur aristas.
Partim autem, quos exacto iam pomifer æstu
Pertulit autumnus, fructus depascere, & vua
Et ficu, & viridi fuerunt pinguescere oliua.
Sunt etiam, piscosa colant quæ stagna lacusq́,
Aequore & in medio mersent caput: inq́ profundi
Fluctibus

Fluctibus Ionij prædas sectentur opimas.
Nec non flumineis docta succedere ripis
Herbarum fibras, & quæ tellure subalta
Tecta latent multa passim rimantur, & oua
Ore legunt, quæcunque imis peperere cauernis
Gurgulio, & sudo gaudentes vere locustæ.
Omnibus his certas anni pro tempore fraudes
Texendum, certosque dolos: neque tenuia tantum
Retia, sed pedicas etiam, viscumque parandum,
Et teretes laqueos, distinctaque licia nodis
Tortilibus; quæ ceruices implexa volucrum
In medijs vmbris ederarum, in sepibus ipsis,
Ante escas, dulcesque dapes, mensasque fideles,
Palladias inter baccas, gratosque corymbos,
Frangunt hinc illinc ramo religata tenaci.
Omnia quæ multa tute ipse paraueris arte
Iampridem, tantosque domi seruaris in vsus;
Temporibus diuisa suis. neque enim omnia semper
Omnibus opportuna horis atque apta feruntur.
Ergo auidas si forte anates captare libebit,
Atque alias, liquidis quascunque paludibus vluæ
Delectant molles, captique in gurgite pisces
Palmipedum genus alituum: torpentia propter
Stagnaque, velocesque amnes, deducere fossam
Perge celer, tenui refluentem leniter vnda.
Atque ea bis septem lato se margine in vlnas

Proferat

Proferat in longum duplo spatiosior, inq;
Turbinis effigiem sensim procurrat acutam
Utrinq; , & teretis fastigia summa obelisci;
Aut cymbam, aut tenues imitetur imagine lembos
Arne tuos; summumq; caput scrobs altera pressis
Faucibus excipiat, per quas egressa volantum
Agmina, contextas lino ue aut cannabe nassas
Intrent, & diti repleant caua retia præda.
At iuuenis, quem nulli vsquam tardare labores,
Nulla queunt gelidæ remorari frigora brumæ,
Substructa è ferulis ramisq; arentibus vlmi
Straminea latet vsq; casa; quam scilicet alter
Angulus occultam fouea discludit iniqua.
Insomnisq; illic peragens noctemq; diemq;
Expectat, dum turba ingens illapsa ferarum
Inuolet, occlusasq; lacu simul innatet vndas,
Ut proiecta legant variarum semina rerum;
Zeæq;, milijq;, & multum albentis oryzæ:
Quæq; etiam tristes immittunt somnia lentes,
Somnia terrificis animos agitantia monstris.
Lætaq;, quæ varios depellunt ordea morbos.
Tum verò innitens pedibus consurgit, & omnes
Intendens neruos magno trahit impete funem.
Utq; trahit subito, collectaq; retia pandit,
Extremo quæ forte iacent super aggere ripæ
Quisquilijs occulta, hamisq; tenacibus apta,

Illa ruunt, captasq; tegunt bipatentibus alis.
At miseræ cum se insidiis multisq; petitas
Fraudibus esse vident, ac iam fuga libera nusquam est,
Nando abeunt: quàq; angustus patet exitus, omnes
Proripiunt se se, & fossa impediuntur inani.
Accurrit tum demum auceps, & lætus ouansq;
Ora manusq; ambas miserarum in cæde cruentat.
At si tantus honos, tantæ si gloria laudis
Te manet, atq; huius non præmia parua laboris
Consequeris, tum tu circum longo ordine sepem
Horrentem intexe, atq; hirsutis vepribus omnes
Claude aditus, nequando malæ vulpesq; lupiq;
Septa, & lucifugæ subeant auiaria meles,
Collectasq; fugent volucres. tum ponè lacunam
Area comparibus spatiys excurrat vtrinq;,
Quà densa extremo discluditur aggere sepes,
Aequato quantum sat erit comprendere campo
Ingentes alas, expansaq; brachia retis.
Præterea sit chortis anas assueta paludi;
Quæ voce alliciat reliquas ad pabula, seu sit
Mane nouum, seu sit nox intempesta; ferasq;
Inter eat, plumam variata coloribus iisdem.
Quin etiam multi tabulis ad retia pictis
Exponunt similes imitati fraude volucres,
Et passim nantes sinuoso in gurgite linquunt.
Quas simul atq; aliæ sorte inspexere, gregales

Esse ratæ, dum stagna super pigramq; paludem
Unà omnes abeunt ad pascua nota volantes,
Demittunt, sociasq; ollis se protinus addunt.
Hos tamen atq; alios magna occultare necesse est
Arte dolos. absint tacitæ vestigia fraudis:
Absint & culti ferro paliq; sudesq;,
Et nusquam tanti signum moliminis extet.
Nanq; aliter, procul inde omnes facto agmine cedent;
Suspectasq; oras, atq; insidiosa lacunæ
Littora, & expositas medijs in fluctibus escas,
Quanquam dira sitis, quanquam imperiosus edendi
Cogat amor, mensasq; ostentent septa paratas,
Aufugient tamen, & socias clamore monebunt:
Si quæ illic aut mane cibos, aut vespere quærent.
Ipsæ autem capientq; fugam, celeriq; volatu
Aera tranantes immensum ad flumina se se
Sistent longinquis latè stagnantia terris;
Et iuuenem parui latitantem in stramine culmi,
Tendentemq; manus, oculosq; ad sidera, & vm
Plurima Neptuno facientem vota relinquent.
Sed quid agat? tacitus ne irrisa insidat arena
In cassum? an repetat mæstas inglorius ædes,
Et secum aucupij damnet genus? omnia cura
Sunt vincenda acri, & duro superanda labore.
Ipse aliquot noctesq; tibi patiare diesq;
Prætereant prædæ immunes, sine farris acerui

Diripiantur aquis: volucrum sine turba natantum
Assuescat stagno, & ripæ cōsidere discat
Paulatim, & septum formidinis inuolet expers.
Mox etenim (mihi crede) aderunt quàm plurima præstò
Agmina, & innumera complebunt aliæ fossam.
Dumq; alijs aliæ læto clamore per vluam
Signa dabunt; aliæ longiùs è finibus actæ
Aduenient pastum. nusquam tibi cesserit æquè
Seu mare, seu terram, seu concita flumina tenies,
Aucupium felix festinaq; copia prædæ.
Nec desunt astus alij tamen, innumeræq;
Insidiæ, vnde auibus læti vescamur inemptis,
Et nulla omnino miseris loca fida sinamus.
Non nemora, aut agros, non quæ moderator aquarum
Regna pater Neptunus habet: non aeris oras
Ingentes voluit coniunx Iouis aurea Iuno
Perfugium præbere ollis, tutumq; receptum.
Omnia sunt infida, & certo exposta periclo.
Nec tamen has pœnas, hæc ipsa ingentia nobis
Supplicia insontes nullo pro crimine pendunt:
Iam tum omnes sceleris Dij damnauere, quòd essent
Euentus ausæ obscuros aperire futuri;
Atq; è concilio delata arcana Deorum
In terras hominum cætu vulgare profano:
Tempore quo summus clari dominator Olympi
Iupiter è cælo Saturnum in tartara pulsum

Egerat,

Egerat, & solus regnandum inuaserat orbem;
Vinculaq; & cædes patrijs fautoribus atras:
Atq; alijs triste exitium molitus, ahenis
Iapetionidem raptum religarat ob ignem
Compedibus, saxoq; dolentem affixerat alto.
Nec quisquam sæuis aderat finis ue modus ue
Consilijs, ni voce prius, ni præpete penna
Alituum moniti, veniam per dona per aras
Expeterent. placuere Ioui rata vota precesq;:
Atq; inde in volucres pœnas auertit: at ipsi
Mortales, quibus innumeræ pestesq; luesq;
Instarent, latumq; ferax, quem sponte quotannis
Terra ministrabat nullis inuersa iuuencis,
Fundere desisset victum, cultuq; frequenti
Vita per immensos esset ducenda labores;
Cepere in pecudes auidi sæuire ferasq;,
Et nil tale prius meritas captare volantes.
Quòd bene si meritis & tantis gratia factis
Defuit, argutæ poterant blandissima vocis
Carmina vernantis per densa vmbracula syluæ,
Perq; agros, ripasq; vdas repetita tueri.
Nunc autem neq; secreta sub valle quietes,
Nec pennis variatus honos, nec in aere nidi
Profuerunt miseris. mortalia pectora cæcus
Urget amor prædæ, laudumq; insana cupido.
Quare age, & ad reliquas confer te prouidus artes,

Quæ superant: lentisq; tenax inducere viscum
Funiculis, iunco è tenui spartóue genista ue,
Et capita ad stagni ripas religare memento:
Ut, quà parte cauam medij iunxere paludem,
Immissi fluitent strata super æquoris vnda:
Et volucres summo nantes in gurgitis alueo
Impediant, filoq; alas & glutine tardent.
Hic tamen haud omnis fidum tibi præbeat vsum
Uiscus, & humentes contemnat protinus vndas:
Optimus è quercu legitur, cerroq; cauaq;
Ilice, nodoso nec non è robore: at illum
Reijce, quem viridi nascentem in cortice pinus,
Abietibusq; altis risere impune volucres:
Nec tibi, qui surgit spinis paliurus acutis,
Quæq; humiles fundunt viburna tenacia ramos,
Quiq; rosis similem florem producit ibiscus,
Auxilium tulerint: licet ijs tellure sub vda
Putruerit cortex radici exempta supremæ.
Nunquam etenim manibus quamuis versatus habendo,
Nunquam & tundendo poterit lentescere, & , ipse
Si quid inhærescet, filo retinere sequaci.
Commodior multo, & tantas magis aptus ad artes,
Quem Pelusiacus Nilo ab stagnante Canopus
Confectum è prunis ad nos per cærula misit
Aequora, præsertim liquido si melle subactus,
Pinguibus & stillis multum dilutus oliui,

Aut funem, aut teretes illeuerit vnguine virgas.
Nam neq; tum cœlo obscuro, neq; flantibus Austris
Virtutem amittet: non, si demersus in vndis
Aeternum rores & densos perferat imbres.
Est etiam, hirsutæ passim qui grandia lappæ,
Quiq; venenato flauentia semina succo,
Inter diuersis immixtas frugibus escas
Spargat hyoscyami, gradio quæ nomine dicta est
Herba, soporatam neq; enim velocius vlla
Vis agit exturbans mentem, & vertigine tentat.
Hac olim Alecto rabiem coniecit in atram
Aeoliden Ino lethum fabricata nouerca.
Hac quoq; supremi pulcherrima filia Solis
Impatiens ira, odioq; immanis & ardens
Succinxit Scyllæ latrantibus inguina monstris.
Quid? qui vina ferunt quo se densissima potum
Agmina ferre solent amnum, veteriq; falerno
Inficiunt latices, aut fæcem fontibus addunt,
Quæ depressa cadis olim subsedit in imis.
Scilicet illi etiam persæpe ad pabula, & amnes,
Insidijs quas nunquam alijs vicere dolisq;,
Ceperunt volucres somno vinoq; sepultas.
Ut quondam extremo venientes Thraces ab Hebro,
Sæuus vbi vites incidit falce Lycurgus,
Massica si dulcis hauserunt pocula vini,
Prosternuntur humi. venas Deus obsidet vltor

Et

Et sensim irrepens vinctos bacchatur in artus.
At vero aucupij si forte adduceris in spem,
Inde aliam atq; aliam tentando, ac proximus amnis
Labitur inter agros: amnem pete. plurimus illinc
Quæstus, & implacidis curis inimica voluptas
Præsto aderit, mentemq; alacris tibi leniet ægram;
Si cuius facies oculiq; immitis amicæ
Perculsum assidue stimulis ardentibus vrunt.
Tu modo supremæ geminas in margine ripæ
Erige, quæ medio dirimantur flumine, malos
Inter se aduersas, gradibusq; ad sidera crebris
Ardua surgentes, cæloq; hinc inde minantes.
At vertex trocleis ambarum & funibus aptus
Demittat maculis vtrinq; intexta dolosis
Retia, quæ, quantum late patet amnis in alueum
Vitreus, explicitas tantum pandantur in alas.
Mox comites, tecum si quos eduxeris vrbe,
Pernices pedibus primaq; ætate valentes
Ire iube, obsessi totam qui fluminis oram
Scrutantes, vallemq; omnem clamore replentes
Maturent lentos ad retia tendere gressus:
Et pedibus strepitum & manibus per litora plausum
Dent clarum, volucrumq; greges consurgere cogant,
Pascua quæ circum ripas fæcunda tenebunt,
Strymoniæq; grues, atq; inter stagna lacusq;
Mollia dulciloqui carpentes gramina Cycni.

Illi

Illi autem siue aduerso, siue amne secundo
Diffugient, splendorem vndæ lucemq́ secuti,
Tenuibus impliciti capientur in aere textis.
Atq́ hæc cum toto sparguntur nubila cælo,
Et certam eripiunt iam sera crepuscula lucem.
Nanq́ aliter, celerem tollunt sublime volatum,
Quantum non vllæ iactu potuere sagittæ.
Quòd tibi si fruges & iam nascentia farra,
Cum gelidus spirat Boreas a vertice, cumq́
Bruma riget, tenuesq́ hyberno sole pruinæ
Liquescunt paßim, & puluis excitur in agris,
Garrula prædetur Perdix, ruat improbus anser:
Accipe, raptores qua nam ratione voraces
Vlcisci, & socijs poßis ostendere captos;
Raptores astu insigni & prudentibus ausis.
Tempore quo primum serus se vesper opacas
Induit in tenebras, & Solem mergit in vndas,
Insidijs tacitisq́ locum lege fraudibus aptum.
Et sine, quæ radijs terras Aurora retexit,
Efferat ex oriente caput: nam mane sequenti
Extabunt nusquam uestigia tecta pruina:
Tum verò, siquis preßis odor hæserit aruis
Frigore dilutus tenues discedet in auras.
Ipse igitur cedente die tua retia tecum
Effer, & in longum, quantum se porrigit inter
Iam tum nascentes segetes & gramina sulcus,

Securosq́; sui paulatim ad retia cogat.
Nanq; illi, quanquam ingenijs sint acribus, vnde
Sæpe dolos fraudesq; vident instare paratas,
Confident tamen, atq; agris ducentur apertis
Huc illuc, quacunq; dabit se copia frugum.
Ac tum præcipue, rigidas cum nulla pruinas
Decussere pedum vestigia. nanq; vbi mane,
Cum primum gelidos constringunt frigora rores,
Turbatum est campo, nusquam mora. protinus omnes
Excessere, satis cœloq; abiere relictis.
Nec solum his meritas suet a est persoluere pœnas,
Fraudibus ex alta quæ nunc sibi prouida casus
Præcipites metuit Perdix; humiliq; volatu
Tollit humo corpus, cultisq; vagatur in aruis
Verum alias etiam crebro delusa per artes
Irretitur, & in casses festinat apertos:
Vadentesq; vna secum male callida natos
Induit in maculas media inter farra latentes.
Continuo tali quicunq; optauerit astu
Versare insidias, patulum contexat in orbem,
Et longo in primis deducat retia tractu:
Retia quæ laxos tenui de vimine circlos
Intus habent, tereti turgentia ventris hiatu:
Quaq; adeo properant spatiosa prodiga cauda
Turbinis in morem calcem decurrere ad imum;
Unde queant lentis, quotiens expostulat vsus

Aucupij, segetesq́ vocant & pabula læta,
Funiculis fracto religari in stipite quercus:
Ingentesq; vteros auidasq; expandere fauces,
Hinc illinc se se in longum fundentibus alis.
Non aliter quàm cum chelas vtrinq; minaces
Scorpius incuruans caudam protendit acutam.
Tum tu autem excisam capiti circumdare sepem
Doctus, & horrentes præ te sentesq; rubosq;
Ferre, vel effigie segetem pascentis aselli,
Siue bouis, siue acris equi componere totum
Corpus, in aprica cupidum te siste nouali;
Et quære occultus densis in vepribus vsq;
Ante obseruatum campis dum videris agmen,
Et sensim impuleris prætenta in retia: quando
Nullam illæ latitare rata sub imagine fraudem
Anteferent gressus, &, quo tibi cunq; libebit,
Dum pone incedis faciem contectus, agentur.
Interdumq; etiam, quamuis iam proxima carpat
Gramina, iam paruo procul absis interuallo,
Subsistunt, interq; pedes versantur euntis,
Ignaræ quantus miseris dolus instet. at ipse,
Ipse manu tum parce aliquam violare: repente
Aera per liquidum sociæ nam territa casu
Cederet alituum passim quæ turba vagatur
Arentes inter segetes. pascentibus ergo
Insiste à tergo: nec te suscepta morantem

Tædia

Tædia moliri quicquam properantius æquo
Acribus impellat stimulus: quin protinus omnem
Disce moram potius, quæcunq; est, ferre (nec vlla
Longior esse tamen poterit mora) retia donec
Ingressæ angusto videant se carcere clausas.
Obseruabis item summo quem vespere campum
Insideant, somnoq; legant quæ castra petendo;
Vt, cum primum altas induxit Luna tenebras,
Rustica nocturnus linquas tua limina villæ;
Quemq; locum prima tenuerunt nocte, reuisas
Præportans faculam; tales quam factus ad vsus
Inclusam alueolus ferro creta ue tenaci
Gestat, & in medijs secreta cubilia campis
Detegit, ac dulces læta inter farra quietes
Alituum. non ille tamen, qui pone profundat
Lucem; teq; ipsum comitemq; expansa ferentem
Retia, fulgenti prodat pellucidus igne.
Quandoquidem densas volucres dum forte per vmbras
Miratæ splendorem oculis hausere, neq; vllum
Comminus ire vident, illic, vbi Sole sub vndas
Demerso placidæ se composuere quieti,
Stant immotæ omnes, claroq; a lumine nusquam
Declinant flectuntq; aciem; tum tu ipse propinquos
Siste gradus, maculisq; superiace retia densis.
Præterea, si te lætæ spectacula pugnæ
Vlla trahunt, sequiturq; animum iucunda voluptas,

Dum

Dum mores astusq; acres mirans, & iras
Alituum, ac saltus ideò desertaq; rura
Urbe procul cœtuq; hominum colis; & bona captas,
Quæcunq; umbriferæ præbent solatia syluæ:
Continuò instituenda tibi multa arte volucris,
Priuatimq; domi cülen educenda frequenti
In quoscunq; dolos: nimirum ut retibus astet
Assidens, aliasq; in cæca pericula voce
Alliciat: nam si fuerit mas: obuius exit
E' grege, qui contra certet, pugnamq; lacessat.
Ille autem sensim ficta formidine gressum
Inde refert, donec riualem occluserit arctis
Cassibus, & pœnas dantem conspexerit acres.
Mox redit, atq; alios victor vocat. ilicet illi
Impulsi stimulis, atq; libidine cæci.
Accurrunt non una omnes. pudet agmine facto
Irruere, atq; hostem non æquo inuadere Marte:
Prosequisq; audax funesta in prælia fertur.
Solus, & ingentem molem certaminis unus
Suscipit, & laudem vana spe præcipit, ac se
Ultorem fore promittit; verum exitus idem
Quemq; manet, repetitq; domum lætissimus auceps.
At verò tantas fuerit si fœmina fraudes
Docta tibi, maculasq; inter ponatur inanes,
Ut canat, & miserè tanquam captiua queratur:
Ipse salax voce audita dux agminis ibit

Impatiens

Impatiens, circumq́; plagas errabit apertas.
Nec prius absistet, quàm rara in retia sese
Induerit, secumq́; gregem male sanus amicum
Perdiderit: quamuis aliæ pertundere rostris
Hinc illinc captum soleant: quòd victus amore
Coniugis externæ, stimulisq; immanibus actus
Vitare occultas nesciuerit aucupis artes.
Idcirco quidam manibus crepitacula passis
Percutiunt, auium notos imitantia cantus:
Deceptosq; sono simulatæ vocis amantes
Retibus impediunt: alij multo ante tenaces
E setis (setas cauda ex vndante reuellunt,
Quæ sese ad talos, & crura extrema profundens
Acris equi, postrema pedum vestigia verrit.)
Funiculos faciunt, atq; his certo ordine multos
Intexunt laqueos nodis currentibus aptos.
Quàq; adeo pedibus volucres incedere norunt,
Per medias segetes, densaq́; per auia syluæ,
Prætendunt, turpiq́; absumunt morte vagantes.
Præterea latos quoties contendis in agros
Prædaturus aues, quarum Latona tuetur
Alma genus: seu sit regum gratissima mensis
Coturnix, magno quondam dilecta Tonanti:
Siue sit, inuentæ primum cui lamina serræ
Attulit exitium miseræ, male prouida Perdix:
Ipse tibi aucupij catulus dux, ipse magister.

Ante

Anteferat celeres gressus passimq́ pererret:
Cumq́ adeò steterit campis immotus, & ore
Respiciens crebro caudam vibrarit: inanes
Rumpe moras omnes subito, & caua retia pande:
Quæ tecum sublata manu comes vnus & alter
Sustollant, raptimq́ tegant volucresq́ canemq́.
Est etiam ille modus (Libycas dum pergit ad oras,
Et fugit Odrysiasq́ niues Scythicasq́ pruinas
Aruaq́ Hyperboreo grus infæcunda sub axe)
Strymoniam visco volucrem captare tenaci.
Nam, quà se in latum spatiosa cucurbita ventrem
Spargit, & exili tollit fastigia collo,
Frangitur, inq́ ipso rursum fit vulnere vulnus,
Angustum velut os, grauida quod viscera ab aluo
Euomat, & vento vacuam dimitat inani.
Inde linunt totam pingui circum vnguine visci;
Et clausum exhausto volitantem in ventre relinquunt,
Perpetuis volitantem alis: cui cornea pennas
Crusta tegit tenues, corpus color inficit ater.
Quale solet medijs hebenus Mareotica syluis;
Cum deiecta solo cuneis rescinditur actis;
Artificumq́ manu varios formatur in vsus,
Et modo supremi curua in testudine templi
Stat simulacrum ingens populis, cultuq́ perenni
Visitur, & denso circum nigrore coruscat:
Et modo regales inter mensasq́ dapesq́

Implet

Implet potantum dextram scyphus: & modo pendet
Baccatum è pulchræ rosea ceruice puellæ,
Discretum ue auro gemma ue ardente monile.
Tale nitet, seu quadruplices expandat vtrinq;
Ille alas, siue expansas compresserit, & se
Commendat fusco per compita læta colore;
Inclususq; intus rauco dat murmure bombos.
Tum verò accurrit properans Threissa volueris,
Ceruicemq; cauo, quàm longa insertat, obesam
Captatura feram, cæco quæ mugit in antro:
Inq; Canopæo procerum glutine collum
Hæret, & inducto præcludit lumina visco.
Iam verò ruri vacuam si forte per vmbram
Usurpare oculis spectacula dulcia tendes,
Cum volat, inq; globum teretem se plurima versat
Nigra pedes, nigris velata monedula pennis:
Aera seu sturni densa impleuere caterua:
Ilicet è manibus raptim volet vnus & alter;
Asperso filum visco qui ponè trahentes
Aeream repetant turbam, & se pluribus addant.
Nanq; illos medio redeuntes agmine læti
Dum forte excipiunt alij, circumq; supraq;,
Et nunc subter eunt, filo retinentur, & alas
Impliciti cælum magnis stridoribus implent.
Nec mora: ceu summo demissus ab æthere turbo,
Infima præcipiti labuntur in arua ruina.

Quid? qui cornicem, siquam cepere, supinam
Exponunt agro in medio, quem durus arator
Proscidit, & solidas inuertit vomere glebas?
Nanque ea dum queritur, vocesque integrat amaras,
Accurrunt aliæ, & sortem execrantur acerbam;
Ac partim circumuolitant, partim eminus astant,
Hortantes se tollat humo, celeresque per auras
Auolet, & tristes terras festina relinquat.
Ac dum omnes clamant, dum se versantque feruntque,
Est aliqua interdum, quæ sic miserata iacentem
Accedit propius: nodosque vt rumpat iniquos,
Constrictam quibus esse videt, super insilit audax,
Nec se se vana pietatis imagine falli
Aspicit incautam: nam mox religata tenaci
Illius amplexu clamoribus omnia rumpit:
Et scelus accusans sociæ obluctatur, & omni
Qua pote vi tantos conata euadere casus
Poscit opem, & frustra volucres implorat amicas.
Nec tamen, hæc cum sint oculis gratissima nostris,
Oblectentque animum, nullam tibi Palladis ales
Ferre voluptatem poterit, partemque diei
Fallere: ni paruas pigeat spectare volucres
Hic illic densis in sepibus insultantes,
Mirantes & noctis auem prodisse relictis
In lucem Solemque atque arua exculta tenebris.
Tu modo permultas in tantam impellere fraudem,

Et virgis circum occultis hærescere visco
Si cupis, & socijs captas apponere prædas
Alituum, villæ sub noctem in tecta reuersus:
Reijce marem. nusquam tales maris vsus ad astus
Aucupij: ac matri similem lege. fæmina nanque
Commodius multo mira tibi seruiet arte.
Illa domi facilis victu educetur, & illa
Exuet agrestes animos, amitemque supremam
Insidens omni volucres à parte vocabit:
Dum saltu defertur humi, dum rursus in ipsa
Sede manens magnum iactat caput. & modo toto
Corpore contrhaitur; modo collum extollit in auras.
Atque ita ludicros omnes agit æmula gestus.
Ut cum diuersas per scenam & pulpita sese
Induit in facies, & turbam oblectat inanem
Ludius ille inter pagos & compita doctus
Ad varios habitus animi componere vultum.
Nec nobis leuiora dabit solatia Bubo:
Infelix olim Bubo mortalibus omen:
Nunc autem augurium Scythicis regale tyrannis,
Et galeæ celsæque ingens decus addita cristæ,
Virtutem inspirans animo & præstantibus ausis.
Ergo illam nido detractam, intraque penates
Eductam proprios, quoties libet, effer in agrum,
Quem sterilis platanus, seu frondens Ulmus opacat.
Et ramis sub proceris in cespite summo

Expositam dimitte. aderunt huc protinus acti
Coruiq́; Picæq́; & raucisonæ Cornices;
Et crimen pergent vetus exprobrare, quòd olim
Ipsa suo indicio natam Cererisq́; Iouiq́;
Abstulerit, nigrisq́; Erebi damnauerit vmbris.
Nec prius absistent circumuolitare pauentem,
Versantemq́; caput, vultumq́; informe mouentem
Huc illuc, quam fessæ alta super arbore sidant:
Et visco implicitæ, & virgis, quas callidus vlmo
Addiderat, ramos interq́; locauerat auceps,
Labantur, vitamq́; graui sub verbere linquant.
Sed tibi præcipuè rectis stet consita sylua
Tramitibus, mollem longè quæ iactet odorem:
Quæq́; adeò duram bacca turgente volucres
Inuitet sedare famem. sit plurima laurus
Scilicet, & dulces edera viridante corymbi:
Sit, quæ fœcundos fundat labrusca racemos:
Nec non & Cereri pariterq́; accepta Dione
Myrtus; & haud vnquam cariem passura senecta
Iuniperus: nimiumq́; breui quæ flore iuuentæ est
Sambucus consueta frui: sit grata voraci
Ante omnes turdo plantæ syluestris oliua:
Et salices, semperq́; graues semperq́; virentes
Lentisci triplici solitæ grandescere fœtu:
Tum quæ purpureo fiunt matura colore
Arbuta, tum fuscis corna immiscenda ligustris;
Quiq́;

Quiq; suum frutices duxere à sanguine nomen;
Quaeq; ferunt planas viburna nigrantia fruges:
Et circum suaues pergant inolescere ficus.
Hæc nullam prouisa tibi sine diuite præda
Autumniq; hyemisq; sinent discedere partem:
Seu tu viscatis fraudes componere ramis,
Seu densos inter frutices, syluamq; virentem
Curraces laqueos, pedicas ue intendere malis.
Ergo age, & è lino tenui ue è stamine Serum
Retia texe manu, maculis quæ densa minutis,
Et limbis nodisq; sinus collecta fluentes
Tendantur, dirimantq; nemus transuersa, suisq;
Suspensa antemnis cunctas vtrinq; volantes
Excipiant dum mane, iterum dum vespere cogis
Et voce & strepitu dulci discedere ab esca,
Inq; dolos cæcas spatijs incurrere apertis.
Hos casses, has ipsa plagas, hæc retia quondam
Ante alias omnes telam contexere docta
Inuenit, dixitq; suo de nomine Arachne.
Et nunc, si quis honos, siqua est ea gloria Lydæ
Virginis, immotum post longa obliuia rerum,
Post miseras hominum clades, tristesq; ruinas,
Nomen adhuc patria conseruat Hetruria lingua.
Si vero aucupium in turdos moliris edaces;
Atq; ideo nemus vmbriferum lucumq; virentem
Ipse tibi educis, leni tum vertice collis

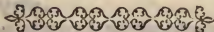
Sat fuerit; si sylua nigra circumdata buxo,
Consitaq; ilicibus densis surrexerit, vnde
Aerias liber pateat prospectus in oras:
Quæ tamen haud spatiosa fluat: sed finibus inter-
Clausa suis ter centenas circum ambiat vlnas.
Hic, vbi iam mediæ cedentem ab limine libræ
Scorpius excepit Solem, se se occulit auceps
Frondibus & ramis cum primum frigida mane
Discutiens tenebras venturaq; lumina pandens
Exoritur Venus, & terras illustrat opacas,
Atq; hinc alituum voces imitatus amicas
Sibilat, &, caueis quas ante inclusit opertis,
Inuitat lenes effundere pectore voces,
Et tempestiuum garrire, ac flectere cantum.
Quas inter tibi siquis erit, qui stridere acutum
Turdus amet, hunc tu cerebro compescere fracto
Ne dubita. monet iste alios discedere longe
Proditor, & tutas cursum contendere ad oras.
Illum autem lautè baccis nutritor & vuis,
Quemcunq; esse vides, dulci qui gutture carmen
Et modulatur, & inspecta semel alite castæ
Palladis insultans strepit, atq; allectat euntes
Immensum per iter cæli & sublime volantes,
Scrutantesq; nouas oculis atq; auribus escas.
Ergo auidæ cæcæq; ruunt, & ab æthere summo
Præcipites quocunq; ciet vox cognita, rapitim

Demittunt

Demittunt se se, & patula super ilice sidunt:
Ilice, quae virgis ramos obsessa recisis
Implicat incautas lento medicamine, & altè
Corporibus captarum auium sternit sola terrae;
Ac iuuenem immenso praeda iam ditat aceruo,
Iam beat elatum studio rebusq; secundis.
Inde igitur, quancunq; dedit fatumq; Deusq;,
Dulcia producens inter solatia vitam,
Abijcit ex animo curas, totumq; quieti
Se dedit; aut mentem magno inflammatus amore
Pieridum, studijs indulget amabilis otij.
Atq; ita syluestres Dryadas Faunosq; bicornes
In praedam partemq; vocat: aut supplice cantu
Ad dulce aucupium surdam vocat vrbe puellam.
Huc ades o mihi chara, potes si forte superbas
Temnere opes, & picta sui laquearia tecti,
Auratasq; trabes, Parioq; è marmore sedes.
Huc ades o mea Chlori oculis mihi charior ipsis,
Chlori mea mihi vel dulci praelata iuuentae,
Et fortunatis vitae iucundior horis,
Huc ades, & quamuis nulla hic palatia, nullas
Regales mensas, nullas miraberis aedes
Ingentes, nulla aera suis suffulta columnis,
Non signa, & viuos imitantia marmora vultus,
Non augusta Deûm templa, & splendentia latè
Auroq; Electroq;, Argento, atq; Elephanto
Atria,

Atria, & obscuræ tenebras vincentia noctis:
At spectare lacus dabitur, fluuiosq; perennes,
Lætaq; non iisdem vestiri frugibus arua:
At vesci innocuis inter conuiuia pomis:
Et Pana & Nymphas humili coluisse sacello:
Et nunc primitijs segetum, nunc pinguibus agnis
Pacasse, & varia frontem vinxisse corolla;
Tum mites legisse vuas, rubicundaq; fraga,
Et dulces cerasos, atq; autumnalia pruna
Fas erit: atq; epulas inter sine fraude paratas
Versari, Lymphaq; sitim sedare recenti,
Nare amnem egelidum, molli requiescere in vmbra:
Egressamq; domo sub lucem ad tecta reuerti,
Cum tenebris agros serus iam vesper opacat,
Cum villam repetit pastor, tenerasq; capellas,
Balantes & oues molli compellit ibisco
Ad stabula, & grata carmen modulatur auena.
Huc ades o mea Chlori, tibi nemus omne virescet,
Lene fluent amnes, viuo liquidissima fonte
Ibit aqua, & somnos suadebit inire susurro
Murmur ad irriguum labentis ab aggere riui.
Hic tibi cum vili nusquam commercia vulgo
(Si quicquam mihi credis) erunt: hic puriter æuum
Degere, tranquillamq; per otia ducere vitam,
Otia perpetuam semper comitantia pacem.
Hic me etiam poteris (si qua est ea cura) canentem

Audire, & manibus nunquam interitura parantem
Serta tibi, quæ posteritas miretur ametq́ꝫ.
Nec certè non ante meum dignatus Apollo est
Carmen, & Aoniæ per deuia rura sorores:
Cum genera & formas canerem moresqꝫ ferarum
Et quo quæq́ꝫ modo quaq́ꝫ exciperetur ab arte,
Magnum opus, &, flauens dum se Tyberinus in vndas
Inseret æquoreas Thyrrhenaq́ꝫ littora findet,
Erga te & genus omne tuum (si viuere fama
Aeternùm, & seclis celebrem superesse futuris,
Si quicquam post mille annos ad sidera ferri
Laudibus, & paßim claris addi Heroinis,
Esse putas) nostri monimentum & pignus amoris.

PETRI ANGELII BARGÆI
ELEGIA DE RADAGASI ET GETARVM CAEDE AD VRBEM FLORENTIAM.

Ad Cosmum Medicem Florentinorum et Senensium Ducem.

VANTVM pictura statuisq; poemata præstent,
O Dux magnorum maxime COSME Ducum,
Inde patet: quòd quæ Cous iam pinxit Apelles.
Quæq; adeo excudit marmora & æra Miron,
Præterquàm breuibus quòd tum conclusa fuerunt
Finibus, & populo vix bene nota suo,
Cuncta etiam externis cecidere euersa sub armis,
Ac nunc perpetua condita nocte latent.
Sed quæ Virgilius, quæ quondam scripsit Homerus,
Quæ ve alij Clario turba sacrata Deo,
Præterquam totum quòd se effudere per orbem,
Fecere & numeris omnia plena suis:
Nunc quoq; post tantum tempus, post secula mille

Postq̃ tot Italiae bella cruenta, vigent,
Cumq; iis Aeneas Tros & Phthiotus Achilles
Sisyphiusq; Ithacus docta per ora volant.
Nec minus Augusti nomen celebratur, & vno
Consensu colitur non secus atq; Deus:
Tu quoq; supremis cuius virtutibus astra
(Ne meritas laudes deterat vlla dies)
Iam vatem peperere: faue Dux optime vati,
Cuius carminibus iam rediuiuus honos.
Heroum surgat, proprio qui sanguine quondam
Soluerunt patrios obsidione lares,
Innumerasq; animas letho fudere per agros,
Quos rigat & Minio Tuscus, & Arnus aquis.
Vlturus Cimbros tunc cum Radagasus auosq;
Duxerat è Scythia millia multa virum.
Iamq; adeo foedus Italas affecerat vrbes
Cladibus, atq; ipsi moenia multa solo
Aequarat, Diuûmq; euerterat aurea templa
Inq; dies caedes accumulare nouas
Ibat: neq; pueris senibusq; trementibus aeuo
Nec nuribus parcens, virginibusq; piis:
Quam tu tum faciem rerum, Dux magne, fuisse,
Italiam gemitus quos ue dedisse putas?
Italiam reginam hominum sedemq; Deorum,
Assuetamq; orbis totius esse caput?
Ille, velut coelo demissum fulmen ab alto,

Quod

Quod cinctum nimbis turbinibusq; ruit,
Et veteres imis radicibus eruit ornos,
Inuoluitq; atris ignibus omne nemus:
Quà quà ibat fusurus opes viresq; Quiritum,
Consuerat ferro latè aperire viam:
Omnia lugebant subita prostrata ruina:
Inq; animis hominum nil nisi terror erat.
Ipsaq; quæ summis in montibus oppida se se
Munierant amnis præsidioq; loci,
Aduentanti hosti subito reclusa patebant,
Ne luerent paruæ supplicium inde moræ,
Tu sola haud amplis etiam tum moenibus aucta,
Amnis & haud medio dissociata vado,
Barbariem portis excludere es ausa furentem,
Primaq; Teutonicas sternere Flora minas.
Illa vias aditusq; omnes insederat; illa
Impleràt, quantum vallis vtrinq; patet.
Nec collis, despectat agros vnde alta virentes
Fæsula, non multo milite tectus erat.
Omnia complerant acies iuga montium, & omnia
Aere renidebant esset vbi orta dies:
Timpanaq;, horribilesq; tubæ, strepitusq; frementum
Excibant fortes ad fera bella duces:
Inter quos gestans primos Radagasus honores
Cimbrorum ex alto sanguine natus, ait:
Ergo ne tot menses vrbem oppugnabimus vnam?

Nec

Nec dabitur manibus diripienda meis?
Et, cui non ausa est lectas opponere vires
Intranti Italiam Roma superba suas,
Se longas fecisse moras Florentia dicet?
Et nobis tantum dedecus ista feret?
Ite igitur socij certatim inuadite muros,
Vosq; illuc per vim desiluisse iuuet.
VIVIDA non amat ex æquo concurrere virtus,
Nec tales animos Vistula & Ister alunt.
Sic dicens pariter se suscitat acer in armis,
Cunctamq; ad muros cogit adire manum.
Illa volat: circumq; omnes cinxere corona,
Seq; alius alium calce terente premunt.
Missilia extemplo iaciuntur tela facesq;:
Et glans in morem grandinis acta ruit.
Saxa pluunt, lapidesq; graues, queis icta fatiscunt
Moenia: queis domuum tecta trabesq; labant.
Completur iaculis cœlum, leuibusq; sagittis,
Et multo scalas milite turba grauat.
Quarum aliæ substant stabiles, & summa capessunt,
Fractæ aliæ rursus deyciuntur humi.
Dumq; adeo coeunt vnà virtusq; pudorq;:
Et sæuas properant quisq; subire vices:
Hi se tu defendant, illi potiantur vt vrbe,
Ingentes. fissas corpora cæsa replent.
Atq; ipsi in muris vix iam consistere ciues,

Vix iam præsidio turribus esse queunt.
Accurrunt matresq; simul teneræq; puellæ,
Atq; ope pugnantes, qua pote quæq;, iuuant.
Hæc liquidas festina pices, hæc tela facesq;,
Hæc multo calidas igne ministrat aquas.
Est & quæ vino vires reuocatq; fouetq;,
Et tempestiuos suggerit vsq; cibos.
Ipse tamen semper magis ac magis integer hostis
Ingruit, & iam iam moenia victor habet.
Tum verò acceptus coelo & gratissimus vnus
Terrarum summo Coelicolumq; patri
Zenobius, qui post Heroibus additus astra
Accolit, & precibus rite vocatus adest:
Suspiciens stellas supplex & ad æthera tendens
Brachia sollicito fudit ab ore preces.
O qui sæpe alias, Diuum Rex magne, tulisti
Afflictis rebus commiseratus opem,
Si te cura subit nostræ nunc vlla salutis,
Ararum tua si pectora tangit honos:
Aspice quàm magnis hostis tuus irruat ausis,
Quàm ferus in populum sæuiat ille pium.
Nec prosunt turres nec propugnacula nobis,
Nec pinnæ auxilium, nec tabulata ferunt.
Ipsaq; deficiunt animi fortissima corda:
Et nostro tellus sanguine tincta madet.
Aspice summe Pater: nec, si qua admisimus, vsquam

Auertant oculos impia facta tuos.
Et simul immanes depelle a moenibus hostes:
Depelle à templis tela auidasq; faces.
Hæc mecum pueri insontens, castæq; puellæ,
Et timidæ matres, inualidiq; senes,
Hæc eadem, sacrum quarum caput infula cingit,
Orant, & lachrimis ora sinusq; rigant.
Annua sic hæc lux reparatæ festa salutis
Aeternùm ante aras luceat alma tibi.
Testeturq; isto surgens de nomine templum,
Templum ingens, multa & relligione sacrum,
Te iam captam vrbem certa eripuisse ruinæ,
Ciuibus & muros restituisse suos.
Hæc ille. Et refici vires in prælia pubes
Sensit, & est membris additus inde vigor.
Ergo alacris iuuenum manus emicat. & petit vltro
Arma pharetratis obuia ferre Getis,
Spondet & egregia virtute innixa futurum,
Ipsa ut barbaricum fundat agatq; globum.
Si subito portis hinc inde egressa reclusis
Hostis in auersi terga repente ruat:
Id verò patrum vix concedente senatu
Impetrat. at qui erat ijs hæc reliqua vna salus.
Protinus illa igitur portis erumpit apertis,
Et multo hinc illinc sanguine tingit humum:
Territus à muris confestim auertitur hostis:

Nec Dux ipse potest iam cohibere fugam.
State viri: mihi capta luet Florentia pœnas:
Et iam iam labem templa domusq; dabunt.
Efficite exemplo reliquis sit vt vrbibus vna hæc,
Et tutum vobis hinc patefiat iter.
Hic vos hic (inquam) victricia signa Getarum
In Capitolini sistitis arce Iouis.
Sic socios Radagase tuos hortaris. at illos
Urget anhelantes versaq; terga ferit
Tusca phalanx. cuius princeps insignibus armis
Agmen agens Medix ibat, & altus equo.
Imperij Medix ductum cognomen ab Oscis,
Cognomen, quod non deleat vlla dies:
Ibat, & in turmas animis tendebat auitis,
Inq; ore, inq; oculis ignis & ardor erat.
Fulgebant longè in media mala aurea parma:
Quæ quondam Hesperidum mala fuisse ferunt.
Tempore quo Maures inter fortissimus omnes
Imperium Libycus forte regebat Atlas.
Illa sua assiduè seruabat in arbore toruus
Atq; ardens oculis tergoribusq; draco.
Non noctu, non luce vnquam fera lumina somno
Claudere, non alio flectere suetus iter.
Sed ramis hærere vigil, custosq; tueri
Aurum: atq; hospitibus maximus esse metus.
Horrendum trifidis lambebat sibila linguis

Ora: etiam siquem viderat ire procul.
At bonus Alcides nec longa volumina caudæ,
Nec timuit multis terga cruenta notis.
Sed claua aggressus vigilantem ac torua tuentem
Perculit, haud dubio Marte deditq; neci.
Malaq; decerpens Tyrrhenum auexit ad Arnum,
Fæsula cum à tanto est ædificata Duce:
Fæsula, cui nullo moriturum nomen in æuo
Indidit Atlantis filia pulcra senis.
Quam nempe & captam cum iam victoris amore
Discessuram à se cerneret altus Atlas,
I, felix mea nata (inquit) comes Herculis, & te
In Tuscis tanto sub Duce siste iugis.
Malaq; , quæ nostris coniunx tuus abstulit hortis,
Seq; relaturum forsitan esse putat
Argolicum ad regem, soli tibi nata relinquet,
Et dicet magni hæc pignora amoris habe.
Quæ mox & nati & natorum à stirpe nepotes
Seruent, & genti sint decora alta meæ.
Hæc ille. & Tuscos cum primum venit ad agros,
Uxori Alcides aurea mala dedit.
Ac mox discedens ferat hæc, mea Fæsula, dixit,
Quicunq; è nostro sanguine natus erit:
Illa igitur scuto Medicen impressa gerentem
Ut procul aspexit Dux Radagasus, ait,
Hic (inquam) hic Scythicos qui nunc fulgente maniplos

Aere

Aere fugat, nostro cæsus ab ense cadat.
Et, quæ nunc auro fert illita mala micante,
Iam iam de domini tincta cruore ferat.
Sic fatus iuuenem aggreditur. petit ille petentem,
Armaq; & audaces miscet vterq; manus.
Cumq; adeò multis confossi pectora plagis
Sanguine sparsissent arma suosq; sinus:
Concidit in medio certamine barbarus hostis,
Et viridem moriens ore momordit humum.
At Medix exemplum vrbi, gentiq;, domoq;
Ipse suæ, & specimen grande futurus abit.
Quæq; auri multo splendebant mala colore,
Rettulit ad ciues sanguinolenta suos.
Ac nunc vt facti semper monimenta supersint,
Scutum auro fulget, sanguine mala rubent.
Quæ quantum nostro splendescere carmine possint,
O Dux magnorum maxime COSME Ducum,
Quantum antiqua queat Medicum Domus, inclyta quã-(tum
Innumeris virtus se tua tollere auis,
Conatus ni dura meos fregisset egestas,
Iam foret in toto notius orbe nihil.
Et tamen hac in re cunctas impendimus horas,
Quas licet: & carmen pangimus omne tibi.
Forsan & hoc inter tua tot decora inclyta paruum
Non erit in longa posteritate decus.

FINIS.

Series Cartharum

A B C D E F.

omnes sunt duerniones.

FLORENTIAE

In officina Iuntarum Bernardi F.

M D L X V I.